

ЖИВКО ЛАЗАРОВ НА МОЯТА ДАНИ

chitanka.info

*Радост моя! Ела, седни до мене!
Да си спомним мартенските дни,
когато в малкото квартално заведение,
се пресякоха нашите съдби.
Бързахме за всичко да говориме.
За идеалите, за света, за нас...
Помниш ли, че когато спорихме,
спора си приключвахме със смях?!
Очите ни се срещаха със радост,
а ръцете не искаха да пуснат
и частица топлина нахалост,
за да се сгреят душите ни запуснати.
Устните се търсиха... и срещнаха.
Прескочи през телата ни искра.
И сладка тръпка, жадувана и шеметна,
като цунами изведнъж ни завладя.
Любов роди се! Истинска и чакана.
Красива! С мандат — до вечността.
Обгрижвана и ревниво пазена,
приютена в жадните сърца.*

*Обич моя! Вече твърдо зная,
след изминалото наше време,
че не искам и не търся Рая!
Стига ми, ти да си до мене!*

София, 20 март 2013 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.